

2805**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 20 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków emitowania bonów skarbowych

Na podstawie art. 55 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków emitowania bonów skarbowych (Dz. U. Nr 74, poz. 831, z 2002 r. Nr 208, poz. 1765 oraz z 2003 r. Nr 220, poz. 2176) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 18f otrzymuje brzmienie:

„§ 18f. 1. Na przetargu uzupełniającym zakup bonów skarbowych przez poszczególnych uczestników następuje proporcjonalnie do wartości bonów skarbowych nabytych przez nich na przetargu.

2. Proporcjonalny udział oblicza się jako procentowy udział uczestnika przetargu w zakupie ogółem na danym przetargu, po wyłączeniu zakupów dokonanych przez uczestników przetargu, którzy zrezygnowali z udziału w przetargu uzupełniającym.

3. W przypadku gdy wartość oferty zgłoszonej na przetargu uzupełniającym przez uczestnika przetargu uzupełniającego jest niższa od wartości będącej iloczynem udziału proporcjonalnego i wartości podaży na przetargu uzupełniającym, nieprzydzielone mu bony skarbowe

o wartości stanowiącej różnicę pomiędzy tymi wielkościami zostaną rozdzielone proporcjonalnie pomiędzy pozostałych uczestników przetargu uzupełniającego. W tym przypadku przydział przedmiotowych bonów skarbowych nastąpi z wykorzystaniem udziału proporcjonalnego, obliczonego analogicznie jak w ust. 2, po wyłączeniu zakupów dokonanych przez uczestników przetargu uzupełniającego, rezygnujących z zakupu bonów skarbowych o pełnej przysługującej im wartości.

4. W przypadku gdy łączna wartość ofert zgłoszonych na przetargu uzupełniającym jest niższa od podaży na przetargu uzupełniającym, oferty poszczególnych uczestników przetargu uzupełniającego są realizowane w całości.

5. Nie przydziela się ułamkowych części bonów skarbowych.

6. Uczestnicy przetargu uzupełniającego są informowani przez Agenta emisji o przyjęciu bądź odrzuceniu ich oferty, za pomocą jednego z dostępnych systemów przekazywania informacji, w dniu, w którym odbył się przetarg uzupełniający.

7. Agent emisji wystawia, następnego dnia po przetargu uzupełniającym, potwierdzenie przyjęcia bądź odrzucenia oferty przez Ministra Finansów.”;

2) w § 18g w ust. 2 uchyla się pkt 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*

2806**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 22 grudnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń

Na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 2003 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń (Dz. U. Nr 218, poz. 2144) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 uchyla się pkt 2;

2) w § 2 w ust. 1:

a) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) koszty działalności lokacyjnej — wewnętrzne i zewnętrzne koszty wynikające z prowadzonej przez zakład ubezpieczeń działalności lokacyjnej, w tym koszty zarządzania lokatami, prowizje bankowe, prowizje biur maklerskich oraz amortyzacja i koszty utrzymania nieruchomości, z wyłączeniem amortyzacji i kosztów utrzymania nieruchomości wykorzystywanych na własne potrzeby;

13) koszty administracyjne — koszty działalności ubezpieczeniowej niezaliczone do kosztów akwizycji, odszkodowań i świadczeń lub kosztów działalności lokacyjnej, związane z inkasem składek, zarządzaniem portfelem umów ubezpieczenia, umów reasekuracji oraz ogólnym zarządzaniem zakładem ubezpieczeń, w tym: amortyzacja oraz koszty utrzymania biur i nieruchomości wykorzystywanych na własne potrzeby, koszty pocztowe i telekomunikacyjne, koszty usług obcych, koszty zużycia energii, materiałów, amortyzacja środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, wynagrodzenia wraz z narzutami, koszty podróży służbowych oraz koszty reklamy z wyłączeniem kosztów reklamy związanych z produktem ubezpieczeniowym; w kosztach administracyjnych nie ujmuje się kosztów związanych z wykonywaniem czynności określonych w art. 3 ust. 7 i 8 ustawy o działalności ubezpieczeniowej — koszty te ujmuje się w pozostałych kosztach operacyjnych;”

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) jednostka dominująca, jednostka zależna, jednostka współzależna, jednostka stowarzyszona, jednostka podporządkowana oraz jednostki powiązane — odpowiednio jednostki w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 oraz pkt 39—43 ustawy;”

3) w § 8:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) daty rejestracji umowy reasekuracji, daty wejścia w życie umowy oraz okresu obowiązywania umowy;”

b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) danych umożliwiających ustalenie udziału oraz maksymalnej odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w umowie reasekuracji czynnej;

6) danych umożliwiających ustalenie na dzień bilansowy salda rozliczeń z każdym cedentem z umowy reasekuracji czynnej.”;

4) w § 9:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) daty rejestracji umowy reasekuracji, daty wejścia w życie umowy oraz okresu obowiązywania umowy;”

b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) danych umożliwiających ustalenie udziału własnego oraz maksymalnej odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń w umowie reasekuracji biernej;

6) danych umożliwiających ustalenie na dzień bilansowy salda rozliczeń z każdym reasekuratorem z umowy reasekuracji biernej.”;

5) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestry regresów i odzysków należy prowadzić wyłącznie dla działalności bezpośredniej oraz w sposób umożliwiający uzyskanie co najmniej następujących informacji:

1) numeru rejestracji szkody oraz wartości szkody, której regres lub odzysk dotyczy;

2) danych identyfikujących:

a) dłużnika — w przypadku regresów,

b) przedmiot odzysku — w przypadku odzysków;

3) wartości roszczeń;

4) wartości otrzymanych regresów i odzysków.”;

6) w § 14 w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stanów oraz zmian aktywów i zobowiązań funduszu, w szczególności w zakresie lokat funduszu;”

7) w § 16 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Koszty akwizycji nie podlegają aktywowaniu w ubezpieczeniach na życie, gdy ryzyko lokaty ponosi ubezpieczający, jeżeli dla tych ubezpieczeń nie jest określona częstotliwość i wysokość opłacanej składki, jak również w ubezpieczeniach ze składką jednorazową skalkulowaną przy założeniu wypłaty prowizji akwizycyjnej.”;

8) w § 19:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu oraz aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, gdy wartości godziwej nie można wiarygodnie ustalić:

a) w przypadku aktywów finansowych, dla których jest ustalony termin wymagalności — według skorygowanej ceny nabycia z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości,

- b) w przypadkach innych niż określone w lit. a — według wartości nabycia z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości
— z zastrzeżeniem pkt 3;”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Należności depozytowe od cedentów są wyceniane w kwocie wymaganej zapłaty określonej zgodnie z warunkami umowy reasekuracji, uwzględniającej, w przypadku gdy depozyt stanowi instrument finansowy, również wycenę tego instrumentu. Przy wycenie depozytu uwzględnia się ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.”;
- 9) w § 22:
a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Różnice z tytułu aktualizacji wyceny lokat zaliczonych do kategorii aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży, które nie są uwzględniane przy ustalaniu wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, ujmuje się bezpośrednio w kapitale własnym w pozycji „kapitał z aktualizacji wyceny” zgodnie z § 21 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz. U. Nr 149, poz. 1674 oraz z 2004 r. Nr 31, poz. 266), z zastrzeżeniem ust. 4.
3. Różnice z tytułu aktualizacji wyceny lokat zaliczonych do kategorii udziały w jednostkach podporządkowanych ujmuje się w kapitale własnym w pozycji „kapitał z aktualizacji wyceny”, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 4—5 ustawy.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Szczegółowy sposób prezentacji przychodów i kosztów z działalności lokacyjnej określa pkt 7, 14, 15 i 19 załącznika nr 2 do rozporządzenia.”;
- 10) w § 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zakłady ubezpieczeń na życie tworzą odrębnie rezerwę składek dla tych umów ubezpieczenia, w których rezerwa składek nie została uwzględniona w rezerwie ubezpieczeń na życie.”;
- 11) w § 34 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Wartość rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia, bez uwzględniania oszacowanych regresów i odzysków, prezentuje się w pasywach bilansu w ujęciu brutto i na udziale reasekuratorów.”;
- 12) w § 35:
a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. W przypadku prowadzenia działalności dłuższej niż trzy lata w danej grupie ubezpieczeń, udział sumy otrzymanych i oszacowanych regresów i odzysków w koszcie odszkodowań i świadczeń danego roku zaistnienia szkody nie może przekroczyć średniej arytmetycznej udziału otrzymanych regresów i odzysków w koszcie odszkodowań i świadczeń z trzech kolejnych lat zaistnienia szkody, bezpośrednio poprzedzających rok, dla którego dokonuje się ustaleń.”;
- b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Wartość otrzymanych regresów i odzysków pomniejsza wartość odszkodowań i świadczeń wypłaconych.”;
- c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Wartość oszacowanych regresów i odzysków prezentuje się w pasywach bilansu ze znakiem minus.”;
- 13) w § 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Rezerwa na wyrównanie szkodowości (ryzyka) jest tworzona dla grup ubezpieczeń, z zastrzeżeniem § 38, w których występują istotne wahania współczynnika szkodowości na udziale własnym. Wahanie współczynnika szkodowości uznaje się za istotne, jeżeli wśród czterech kolejnych zmian współczynnika szkodowości na udziale własnym, wyliczonych z roku na rok, odpowiadających kolejnym pięciu latom obrotowym poprzedzającym rok utworzenia rezerwy, co najmniej dwukrotnie wystąpi zmniejszenie współczynnika szkodowości na udziale własnym o więcej niż 20 % lub dwukrotne jego zwiększenie o więcej niż 25 % jego wartości.”;
- 14) w § 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Stopy techniczne stosowane przez zakład ubezpieczeń nie mogą być wyższe niż 80 % średniej ważonej stopy zwrotu z lokat stanowiących pokrycie wszystkich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalanych przy użyciu stóp technicznych, w ostatnich trzech latach obrotowych, obliczonej w sposób określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia, przy czym w przypadku zobowiązań z umów ubezpieczenia, ustalanych w walucie obcej, uwzględnia się stopę zwrotu z lokat dokonanych w tej walucie.”;
- 15) § 47 otrzymuje brzmienie:
„§ 47. Jeżeli przy ustalaniu wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych otrzymuje się w trakcie obliczania rezerw wartości ujemne, to do dalszych obliczeń przyjmuje się wartość równą zero, z wyłączeniem wyniku uwzględnienia wartości oszacowanych regresów i odzysków w rezerwie na niewypłacone odszkodowania i świadczenia.”;
- 16) § 53 otrzymuje brzmienie:
„§ 53. Sprawozdanie finansowe zakładu ubezpieczeń sporządza się również na dzień potą-

czenia z innym zakładem ubezpieczeń bądź na dzień przejścia innego zakładu ubezpieczeń lub przeniesienia portfela.”;

17) w załączniku nr 1 do rozporządzenia:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W pozycji B.III.2 aktywów — „dłużne papiery wartościowe i inne papiery wartościowe o stałej kwocie dochodu” ujmuje się papiery wartościowe emitowane przez instytucje kredytowe, inne instytucje prywatne lub instytucje publiczne o zagwarantowanej stopie dochodu, niezależnie od tego, czy oprocentowanie tychże papierów jest ustalone według stopy stałej czy zmiennej. W pozycji tej nie ujmuje się dłużnych papierów wartościowych oraz innych papierów wartościowych o stałej kwocie dochodu emitowanych przez jednostki podporządkowane. Papiery te wykazuje się w pozycji B.II.2 aktywów bilansu.

3. W pozycji B.III.3 aktywów — „udziały we wspólnych przedsięwzięciach lokacyjnych” ujmuje się w przypadku powierzenia środków zakładu ubezpieczeń innym podmiotom do wspólnego inwestowania. W przypadku powierzenia środków zakładu ubezpieczeń podmiotom podporządkowanym zakładowi ubezpieczeń udziały te ujmuje się odpowiednio w pozycji B.II.3 aktywów bilansu.”,

b) pkt 6—9 otrzymują brzmienie:

„6. W pozycji B.III.6 aktywów — „lokaty terminowe w instytucjach kredytowych” — ujmuje się depozyty terminowe w bankach i w innych instytucjach przyjmujących depozyty i udzielających kredytów. W pozycji tej nie ujmuje się bankowych tytułów wierzytelnościowych do depozytów, np. certyfikatów depozytowych, bonów oszczędnościowych — papiery te ujmuje się odpowiednio w pozycji II.2 lub w pozycji III.2 aktywów bilansu, w zależności od tego, czy stanowią one lokatę w jednostkach podporządkowanych, czy też nie. Środki na rachunkach bankowych niezdeponowane na określony termin wykazuje się w pozycji E.II aktywów bilansu, nawet jeżeli są oprocentowane.

7. W pozycji B.III.7 aktywów bilansu „pozostałe lokaty” ujmuje się lokaty, które nie zostały uwzględnione w pozycjach B.III od 1 do 6. W pozycji tej ujmuje się m.in. depozyty nieprawidłowe niestanowiące lokaty w jednostce podporządkowanej. Jeżeli wartość lokat wykazanych w pozycji B.III.7 aktywów bilansu przekracza 2 % ogółem pozycji B aktywów bilansu „lokaty”, powinna być ona wyszczególniona w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego z uwzględnieniem jej wartości i struktury rodzajowej.

8. W pozycji B.IV aktywów „należności depozytowe od cedentów” — zakład ubezpieczeń

przyjmujący ryzyko wykazuje kwoty należne od cedentów i odpowiadające udzielonym gwarancjom wykonania zobowiązań wynikających z zawartych umów reasekuracji czynnej, które zostały złożone u cedentów lub u osób trzecich bądź zostały zatrzymane przez te jednostki. Należności depozytowe nie mogą być łączone z innymi kwotami należnymi zakładowi ubezpieczeń przyjmującemu ryzyko od cedenta, jak również kompensowane z zobowiązaniami zakładu ubezpieczeń przyjmującego ryzyko wobec cedenta. Papiery wartościowe lub inne aktywa finansowe, zdeponowane u cedentów lub osób trzecich tytułem zabezpieczenia wykonania zobowiązań z tytułu zawartych umów reasekuracji czynnej, a pozostające własnością zakładu ubezpieczeń przyjmującego ryzyko, są wykazywane przez ten zakład w bilansie, z wyodrębnieniem ich charakteru.

9. W pozycji C aktywów bilansu „aktywa netto ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty (inwestycyjne) ponosi ubezpieczający” — ujmuje się aktywa netto na rachunek i ryzyko ubezpieczającego. W pozycji tej ujmuje się aktywa, których wartość jest wykorzystywana do wyceny wartości zysku z umów ubezpieczenia związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym oraz służące pokryciu zobowiązań, które są ustalone w stosunku do określonych indeksów. Środki zakładu ubezpieczeń, inwestowane łącznie ze środkami tworzącymi ubezpieczeniowe fundusze kapitałowe, wykazuje się w pozycji B aktywów bilansu.”,

c) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19. W pozycji C.I pasywów „rezerwa składek i rezerwa na ryzyka niewygaśnięte” ujmuje się łącznie rezerwę składek i rezerwę na ryzyka niewygaśnięte. Wartość rezerwy na ryzyka niewygaśnięte wykazuje się w informacji dodatkowej do sprawozdania. Zakłady ubezpieczeń na życie ujmują w tej pozycji wartość rezerwy składek nieuwzględnionej w pozycji C.II pasywów bilansu.”,

d) pkt 22—24 otrzymują brzmienie:

„22. W pozycji C.VII pasywów — „pozostałe rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe określone w statucie” wykazuje się pozostałe rezerwy nieujęte w innych pozycjach.

23. W pozycji C.VIII pasywów — „rezerwa ubezpieczeń na życie, gdy ryzyko lokaty (inwestycyjne) ponosi ubezpieczający” wykazuje się rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe utworzone celem pokrycia zobowiązań odpowiadających wartości lokat, gdy wartość polisy zależy od stopy zwrotu z lokat wymienionych w pkt 9 lub gdy stopa zwrotu z polisy zależy od określonych indeksów. Dodatkowe rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla ubezpieczeń na życie, utworzone w celu pokrycia ryzyka

śmierci, kosztów operacyjnych oraz innych rodzajów ryzyka (takiego jak premie płatne w terminie zapadalności lub gwarantowane świadczenia stanowiące ekwiwalent za zrzeczenie się przez ubezpieczonego praw wynikających z umowy ubezpieczenia) są wykazywane w pozycji C.II pasywów.

24. W pozycji F.III pasywów — „inne rezerwy” wykazuje się wszystkie inne rezerwy nieobjęte poprzednimi pozycjami.”;

18) w załączniku nr 2 do rozporządzenia:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W pozycji III „niezrealizowane zyski z lokat” technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz ogólnego rachunku zysków i strat ujmuje się, z zastrzeżeniem pkt 6, w szczególności dodatnią różnicę pomiędzy wartością bilansową a wartością nabycia (kosztem wytworzenia) lokat, a w przypadku lokat uprzednio przeszacowanych — odpowiednio wartością przeszacowaną, z wyjątkiem dodatniej różnicy z rewaloryzacji lokat ujmowanej w kapitale własnym. W pozycji tej, w przypadku dłużnych papierów wartościowych, których różnice z wyceny nie są ujmowane w kapitale własnym, wykazuje się dodatnie różnice pomiędzy wartością godziwą a skorygowaną ceną nabycia. Różnice pomiędzy skorygowaną ceną nabycia a ceną nabycia dłużnych papierów wartościowych, a w przypadku uprzednio przeszacowanych — odpowiednio wartością przeszacowaną, ujmuje się bezpośrednio w przychodach z lokat w pozycji II.2.2 lub II.3.2 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie lub w pozycji II.2.2 lub II.3.2 ogólnego rachunku zysków i strat.”,

b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a. W pozycji IV.2 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji V.2 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie „zmiana stanu rezerwy na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na udziale własnym” ujmuje się zmianę stanu rezerw z pozycji C.III pasywów bilansu skorygowaną o zmianę stanu oszacowanych regresów i odzysków z pozycji E pasywów bilansu.”,

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W pozycji VII.1 technicznego rachunku ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w pozycji VIII.1 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie „koszty akwizycji” ujmuje się poniesione w okresie sprawozdawczym koszty akwizycji z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, skorygowane o zmianę stanu aktywowanych kosztów akwizycji oraz o wartość kosztów akwizycji jeszcze nieponiesionych, a dotyczących składki zarobionej w okresie sprawozdawczym.”,

c) pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14. W pozycji IX.3 technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz w pozycji V.3 ogólnego rachunku zysków i strat „wynik ujemny z rewaloryzacji lokat” ujmuje się wartość utworzonych w okresie sprawozdawczym odpisów z tytułu trwałej utraty wartości lokaty.

15. W pozycji X „niezrealizowane straty na lokatach” technicznego rachunku ubezpieczeń na życie oraz w pozycji VI „niezrealizowane straty na lokatach” ogólnego rachunku zysków i strat ujmuje się, z zastrzeżeniem pkt 14, w szczególności ujemną różnicę pomiędzy wartością bilansową a wartością nabycia (kosztem wytworzenia) lokat, a w przypadku lokat uprzednio przeszacowanych — odpowiednio wartością przeszacowaną ustaloną na początek okresu sprawozdawczego, z wyjątkiem ujemnej różnicy z rewaloryzacji lokat ujmowanej w kapitale własnym. W pozycji tej, w przypadku dłużnych papierów wartościowych, których różnice z wyceny nie są ujmowane w kapitale własnym, wykazuje się ujemne różnice pomiędzy wartością godziwą a skorygowaną ceną nabycia.”;

19) w załączniku nr 3 do rozporządzenia:

a) zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„W pozycji A.I.1.2 „wpływy z tytułu regresów, odzysków i zwrotów odszkodowań brutto” wykazuje się wartość wpływów z tytułu regresów, odzysków i zwrotów odszkodowań brutto bez pomniejszenia o koszty dochodzenia regresów, odzysków i zwrotów odszkodowań.”,

b) po zdaniu piątym dodaje się nowe zdanie w brzmieniu:

„W pozycji A.I.2.3 wykazuje się depozyty otrzymane od reasekuratorów.”,

c) dotychczasowe zdanie szóste otrzymuje brzmienie:

„W pozycji A.II.1.2 „odszkodowania i świadczenia wypłacone brutto” ujmuje się kwoty faktycznie wypłacone przez zakład ubezpieczeń tytułem likwidacji szkód (świadczeń) i innych zdarzeń objętych umową ubezpieczenia.”;

20) w załączniku nr 4 do rozporządzenia w ust. II w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wartość nabycia (koszt wytworzenia) lokat — w przypadku gdy lokaty są wykazywane w bilansie w wartości godziwej, wartość godziwą lokat — w przypadku gdy lokaty są wykazywane w bilansie według wartości nabycia, wartość dotychczasowych odpisów — w przypadku lokat, których wartość uległa częściowo umorzeniu lub trwałej utracie wartości; w odniesieniu do lokat w nieruchomości wyceny ich wartości godziwej dokonuje się nie rzadziej niż raz na 5 lat.”;

21) załącznik nr 7 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzanych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2005 r., z zastrzeżeniem § 3.

2. Zakład ubezpieczeń, którego rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, może zastosować z dniem 1 stycznia 2005 r. przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Zakłady ubezpieczeń przedstawiają prezentację przychodów i kosztów z działalności lokacyjnej aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu w sposób określony w pkt 7, 14, 15 i 19 załącznika nr 2 do rozporządzenia wymienionego w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem, nie później niż w sprawozdaniach finansowych sporządzanych za rok obrotowy rozpoczynający się w 2006 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów: w z. *P. Sawicki*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2004 r. (poz. 2806)

METODA OBLICZENIA WYSOKOŚCI ŚREDNIEJ WAŻONEJ STOPY ZWROTU Z LOKAT STANOWIĄCYCH POKRYCIE REZERW TECHNICZNO-UBEZPIECZENIOWYCH W OSTATNICH 3 LATACH OBROTOWYCH

1. Wysokość średniej ważonej stopy zwrotu (K) z lokat stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ostatnich 3 latach obrotowych poprzedzających dany rok (S) oblicza się w sposób następujący:

$$K = 50 \% \times K1 + 30 \% \times K2 + 20 \% \times K3,$$

gdzie

K1, K2, K3 oznaczają stopy zwrotu z inwestycji całości lokat stanowiących pokrycie wszystkich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ustalanych przy użyciu stóp technicznych — z wyłączeniem rezerw odnoszących się do umów ubezpieczenia, o których mowa w § 43 ust. 6 rozporządzenia — w kolejnych latach, przy czym K1 odnosi się do roku S-1, K2 do roku S-2, a K3 do roku S-3.

W przypadku gdy zakład ubezpieczeń działa krócej niż 3 lata, powyższy wzór stosuje się odpowiednio, przy czym dla okresu dwuletniego wagi wynoszą 65 % dla roku ostatniego i 35 % dla przedostatniego.

Jeżeli wynik obliczenia przeprowadzonego zgodnie z powyższym wzorem jest liczbą ujemną, to wysokość średniej ważonej stopy zwrotu K wynosi 0.

2. Stopę zwrotu z lokat stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w danym roku obrotowym oblicza się zgodnie z wzorem:

$$\text{stopa zwrotu} = [2 \times L / (A+B-L)] \times 100 \%,$$

gdzie:

L — oznacza przychody z inwestycji całości lokat stanowiących pokrycie odpowiednich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych pomniejszone o koszty działalności lokacyjnej w roku obrotowym,

A — oznacza wartość całości lokat stanowiących pokrycie odpowiednich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych według stanu na początek roku obrotowego,

B — oznacza wartość całości lokat stanowiących pokrycie odpowiednich rezerw techniczno-ubezpieczeniowych według stanu na koniec roku obrotowego.